

РЕШЕНИЕ

№ 1818

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10128** по описа за **2012** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица] срещу съдебно решение от 10.09.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 24468/2011 година по описа на Софийски районен съд, 100 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-2201448/11.01.2010 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на К. Т. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] наложена „глоба” в размер на 2 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 20 от Наредба № 3 за инструктажа на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при съществени нарушения на материалния закон и съдопроизводствените правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, и т. 2 от НПК. Касаторът твърди, че в акта за установяване на административното нарушение по безспорен начин е установено извършеното нарушение, както и не следва да намери приложение разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН поради факта на приета

последваща наредба.

В съдебното заседание касаторът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Славей С. поддържа жалбата на основанията изложени в нея. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд.

Ответникът К. Т. К. редовно призван не изпраща представител и не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да потвърди решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С оспореното съдебно решение от 10.09.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 24468/2011 година по описа на Софийски районен съд, 100 състав е отменил Наказателно постановление № 22-2201448/11.01.2011 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на К. Т. К. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] наложена „глоба” в размер на 2 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за извършено нарушение на чл. 20 от Наредба № 3 за инструктажа на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана. За да отмени наказателното постановление първоинстанционния съд е приел, че след издаването на спорното наказателно постановление е приета Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, в която е отпаднало изискването за документиране при провеждането на ежедневен инструктаж на работниците в сферата на строително – монтажните работи и която се явява по – благоприятен закон, поради което и на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е отпаднала отговорността на административнонаказаното лице.

Административен съд – София град, Шести касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

Възприетите от районния съд фактически обстоятелства кореспондират на събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства.

Изводите на първоинстанционния съд правилни и напълно се споделят от настоящата касационна инстанция.

По тази причина то следва да бъде оставено в сила.

Към момента на извършване на вмененото на К. Т. К. деяние, в качеството му на длъжностно лице оторизирано от работодателя [фирма] да провежда ежедневен инструктаж, редакцията на чл. 20 от Наредба № 3 за инструктажа на работниците и служителите по безопасност, хигиена на труда и противопожарна охрана предвижда, че ежедневния инструктаж се провежда и документира. С приетата нова Наредба №

РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, в сила от 01.01.2010 година нормата е изменена, като в разпоредбата на чл. 15 е въведено изискване за провеждане на ежедневен инструктаж на работници в строителните и монтажни работи, като е отпаднало изискването за неговото документиране. След приемането на новата наредба съществува задължение само за ежедневен инструктаж, но е и за неговото документиране, за което наказващия орган е наложили административно наказание.

Според чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, дерогираща общото правило на ал. 1 за действието на нормативния акт към момента на извършване на нарушението, ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. По-благоприятен закон е този, който предвижда по-леки административнонаказателни последици, респ. по-благоприятен режим. Прилагането му се свързва с хипотезите, при които или се изключва наказуемостта на даден вид деяния, третиран дотогава като административни нарушения, или се предвижда по-леко по размер и вид наказание за деяния, които представляват нарушения и по стария закон.

Проверката по чл. 3, ал. 2 от ЗАНН обуславя преценката за материалната законосъобразност на НП и е дължима служебно от съда, включително и в касационното производство (по аргумент от чл. 218, ал. 2 от АПК).

Предвид посоченото по – горе, очевидно е, че преди издаването на спорното НП са изменени правилата за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд с Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 година (обн., ДВ, бр. 102 от 22.12.2009 година, в сила от 01.01.2010 година), като е установена нова процедура за провеждане на ежедневен инструктаж. Отпадането на конкретното административно задължение за документиране на проведения ежедневен инструктаж за работниците при строителни и монтажни работи означава, че неизпълнението му не се счита вече за обществено опасно и вече не е налице необходимост да се изисква съответното поведение от страна на задълженото лице провеждащо инструктажа. Следователно, с отпадане на задължението, липсват основания за прилагане занапред на държавната административно-наказателна репресия за неизпълнението му. Такъв е и смисълът на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Налагането на административно наказание за неизпълнение на административно задължение, което вече не съществува, противоречи и на чл. 12 от ЗАНН. Административните задължения, неизпълнението на които води до административно нарушение, са и следва да бъдат точно, ясно, конкретно определени в закона. Административно нарушение е неизпълнението на конкретно административно задължение, а не на общо формулирано правило за активно поведение в името на постигане на визираната от закона цел. Обратното виждане би довело до произвол при налагане на административните наказания. В новата си редакция на Наредба № РД-07-2 от 16.12.2009 година разпоредбата е по-благоприятна за нарушителя.

Ето защо, поради наличието на основание за прилагането на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН санкционният акт подлежи на отмяна поради противоречието му с материалния закон.

Първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си,

разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият касационен състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно и обосновано.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият касационен състав споделя.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, Шести касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.09.2012 година, постановено по н.а.х.дело № 24468/2011 година по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: